

BARCS és VIDÉKE

Társadalmi, szépirodalmi és közgazdasági hetilap.

Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.	Felolós szerkesztő és kiadó Skribanek Géza.	Egész évre 8 kor. félévre 4 kor. negyedévre 2 kor. Nyitástól 40 fillér Hirdetések nagyság szerint
--	--	---

Felhívás a Kossuth muzeum meg- mentésére!

Az 1848—49-i dicső és szomorú idők szent emléktárgyait gyűjteni kellett volna a nemzet jobbainak, a vagyonos osztálynak de nem jutott eszébe közülök ilyesmi senkinek.

Gróf Kreith Béla volt az első, ki, már ifju korában hozzá látott a dicső korszakra vonatkozó képek és emlékek összegyűjtéséhez.

A Nemzeti muzeumnak adott kisebb gyűjteményén kívül összegyűjtött tizszer annyi emléktárgyat. Több ezer nyomtatott képet, több száz festményt, fegyvert, honvéd zászlókat és ruhákat, több ezer proklamációt, nyomtatványt és kéziratot, Kossuth Atyánknak csaknem összes turini butorait és nevezetesebb emléktárgyait stb. gyűjtött, összevásárlásukra áldozván vagyonát, s ezenkívül minden idejét.

Báró Helfert József valóságos belső titkos tanácsos, a Ferencz József rend főkancellárja, 1848—49-i történész és gyűjtő (mint ilyen a legqualifikáltabb szakember)

kétszáz ezer forintnál magasabb értékűnek jelentette ki levélben is gróf Kreith Béla muzeumát.

Krivácsi József ezredes szerint: „Gróf Kreith Béla a Kossuth muzeum létesítésével, valamint csupa hazafias képeinek terjesztésével olyan nagy mértékben mozdította elő a Kossuth kultuszt és a függetlenségi eszmét, mint rajta kívül senki. Ezzel örök érdemeket szerzett.

Valóságos rajongó hazafiságtól áthatva egy ember: ő végezte azt, amit az egész nemzetnek kötelessége lett volna: a hősök és vértanuk emléktárgyait összegyűjteni.“

És mi lett érte a köszönet?

Ennek az óriási gyűjteménynek a boldogult jó Gerlóczy közbenjárására a fővárosi tanács oda adta a Stefánia-uton lévő régi műcsarnokát, de rövid két évre rá, Gerlóczy halála után, elvették a gyönyörű helyiséget, azt mondták, hogy kell a főváros régi-ségeinek.

De mást nem adtak helyette.

A hősök, vértanuk és Kossuth Atyánk emléktárgyainak pedig kilentizedrésze rossz rak-

tárba került vízfordó- és szemetes kocsik közé, mivel gróf Kreith Béla a már fölázdozott vagyonán kívül többet nem áldozhatott a Kossuth muzeumra. (Egy kis része most a Józsefvárosi körben van kiállítva.)

A Nemzeti muzeum kijelentette, hogy ezidőszerint nincsen helye akkora gyűjtemény befogadására.

De a német Goethe emlékeknek tudtak igen szép helyet adni az Akadémia palotájában.

Oly furcsa dolog ez, mintha a Kossuth-ereklyéknek palotát emelne Berlin, de Goethe vagy Bismarck emléktárgyaknak nem juttatna helyet, azok szállástalanok lennének a német fővárosban, mint nálunk a Kossuth-muzeum.

Ez a rettenetes közöny eszünkbe juttatja Kossuth Atyánknak egy szörnyű megjegyzését. Midőn a gyűjtemény alapítója Turinban dicsekedve említette, hogy ezer és néhány féle Kossuth képnek a kiadmánya van már összegyűjtve. Keserűen jegyezte meg erre Kossuth:

„Vigyázzanak, hogy a mai generációnak hazafiatlan politikát

T Á R C Z A.

Álarcos-bál.

Irta: Idus.

Marsa álarcos-bálba megy. Az elsőbe életében. Egy kicsit összeszorul a szive, amint a reifot még egyszer megigazitja a fején a tükör előtt.

— Jaj, vajjon ő is ott lesz-e? A nagy ő. És milyen kosztümje lesz? Ráismer-e?

Lázás izgatottsággal igazgatja az eredeti kosztümjét. A fehér kivágott, könnyű ingvállat, elől a keblén egy kicsit összehuzza, a zöld selyem, félholdakkal díszített lóz pruszkát még egy kicsit kitágítja, a bő piros selyem nadrágot még egy araszttal hosszabbra huzza, s a derekán a tarka selyemszalagot összehuzza nagyon szorosra, hogy karesu legyen. A reifot még feltolja, hogy a szép, szabályos homloka még jobban lássék, s a göndör, fekete haját szétteríti, mint egy sátort.

Gyönyörű odalisk a kelet teintjével, nagy, fekete mignon szemével, dus szemöldöke, hosszú szempilláival, nedves, piros, kissé duzzadt ajkaival. Gyönyörű teltek az idomai, konstatalja magában, s impozáns, egyszersmint hódító magas az alakja.

— Szép vagyok, legszebb leszek. Ő a gögös asszonygyűlölő, vajjon mit szól hozzá? Meghódítom, biztosan meghódítom. Őt is, az egész világot! mondja dacosan toppantva a lábával.

Már ekkor be is jött a mama, hogy vigye az odaliskját. Nyakába teríti a tarkaszövetű török shávl, és maga is megbámulja a leányát.

— Nagyon jól nézel ki ma.

A szálloda ajtóban egy rendőr nyújtja a karját.

— Jer, szép odalisk a szultán háremébe. Mert csak ott volna méltó helyed.

Itt jut csak eszébe a Marsának, hogy az odalisk fátylát, mely a gyaurok tekintete elől eltakarja, az arcára borítsa.

Legelső, akivel szembe ütközik, egy csausz.

— Vigyázz! mondja.

— Mit vigyázzak? — felel tréfás hangon, melyből azonban kiérzik a sértett büszkeség. Én a szultán kedvenc háremhölgye vagyok, s nekem senki sem panasol.

— Ismerlek, szép odalisk, s ha tudnád, hogy ki vagyok nem így beszélnél velem.

Marsa gunyos büszkeséggel ejtette el ezt a hangot.

— Ki vagy nekem? A szultán első csausza, de más semmi. Ha azt hiszed barátom, — mondta felcsattanva, hogy valaki van, akivel én nem úgy beszélnék, csalódom.

Elfordult, mert érezte, hogy találva van. A csausz volt ő.

Ebben a pillanatban tapsoltak a rendezők. A rendőrök.

— Bejöhet a tarka sereg. Legelől a legrongyosabbak! Két enivaló suszterinas szaladt be, egymással veszekedve, s csizmákat dobálva egymás fejéhez. Aztán egy pékinas. — Perczet vegyenek!

A suszterinasok összesugtak és ellop-ták a pékinas perczeit. Ekkor egy erős

üző nagyobb része, csupa közönyből, még a szemétdombra ne jutassa az 1848-49-i hősök emléktárgyait az én sokféle arcképeimmel együtt."

De azért nem esünk kétségbe.

Talán vannak még a mai generációnak is hazafiasabb tagjai, a kik nem engedik elpusztulni a hősök és vértanuk e valóságos Pantheonát.

Dr. Kacziány Géza jeles irónk és történészünk megírta a szabadságharc összes vértanuinak könyvét.

Tíz évi tanulmány és kutatás nyomán leírta és a muzeum képeiből illusztrálta az 1848-49-, 1850-, 1851-, 1852- és 1853-ban történt összes kivégzéseket, Magyar Vértanuk Könyve cím alatt.

Vas József pedig kiadta százhatvannégy arcképpel, a kivégzéseket mutató többnyire egykorú képekkel és 12 színes mülappal illusztrálva, diszes kötésben ezt a művet.

A műnek ára 6 K. 80 f., de lehet belőle tíz és husz K.-ás példányokat rendelni a muzeum támogatására, melyek igen vastag papíron és nagyon diszesen vannak kiállítva.

Ajánljuk az album megvételét, mert az 1848-49-i hősök, vértanuk és Kossuth Atyánk emlékeit mentjük meg ezzel.

Farsangi levél.

Barcs, 1906. márcz. 12-én.

Édes jó anyám!

Kelt levelem a Chevre-bál utáni napon, hő érzéssel telt szívvel, de azért lombo ásitások közepette! Az idő is, mintha csak lumpolt volna, bágyadt, homlokán egy másfél óras souper, csárdás nyomaival, időközönként, mint valamely

fáradt tánczos nagyokat fuj, és megzörgeti az ablakomat. Szóval az idő nem éleszt olyan költői érzelmeket, melyre a tegnapi bál megírásánál bizony nagy szükségem van, mert jól emlékszem, tegnap este úgy éreztem magam, mint János vitéz szerte a habokból előtűnő sok-sok tündér előtt: — úgy ahogy odahaza játszották. — „Tyű ilyet sem láttam még. Ennyi szépséges uridáma! na Bagó add ide az pélpámat, hadd gyujtok rá!” Magam sem tudom, hol kezdjem . . . biztos nekem is a pipa jut majd legelőször eszembe.

Mert a hölgyek diszes, ragyogó, hódító, lelkesítő és feltűzelő nemzeti ruháit én leírni nem tudom. Nem bánom édes Anyám, üssön ezért nyakon, de én kimondom, hogy ott meghalt a költői leírás, ahol ilyen rövidke a szoknyák, ott nincs helye a fellengős stílusnak, körmondatoknak, főlé- és alárendelt mondatok sorozatának, sinommáknak, nincs ott helye másnak, mint ezen áhitatnak, szemmeregetésnek és sóhajtatásnak.

Édes anyámnak azonban megmondhatom egész őszintén, hogy fentiek daczára magyar ruhás hölgyeink nem voltak olyan fessék, mint a mindt vártunk. Ezt nekik persze nem mondtam szemükbe, sőt bírálatom az udvariasság keretén belül émelygett, de tény, hogy a magyar népviseletet az öltöztető anyák saját izlésük, vagy inkább fantáziájuk szerint, korlátlan csapongással, alkották meg — ez egyszer!

Első versemre szóló bírálatod jut eszembe édes Anyuskám! A szerelemről irtam, a mindenható szerelemről, amely sirba visz engem, ki akkor 16 esztendő s uhancz voltam. Elolvastad jóakaratu figyelemmel, s azt mondtad: „a sorok megvannak. Rimeid jók. De az egész vers nagyon keveset ér. Nem boaczolom részleteire, hogy hibáit feltüntethessem, de azt hiszem, nem csalódom, ha azt mondom, hogy az egésznek az a legnagyobb hibája, hogy nem szívből fakadt!”

A sorok megvoltak, a legjobb versben annyi ritmust nem találni, mint szépséges hölgyeinkben, azt el kell ismerni.

Sőt konstatálni kívánom, hogy volt három olyan hölgyünk is — édes anyám, e kivételért meg ne gyanusítson, — akik olyan szépek voltak . . . ruhájuk pedig . . . igazán nem találok rá kifejezést. Mi legények magunk között kimondtuk, hogy „non plus ultra” vagy, akinek még ez is kevés volt, hozzátette, hogy: „nincs többé kopasz fej!” és e megállapításnál többet kisütni én sem tudok.

Arról már nem kell referálnom, hogy kik voltak jelen. Arra mindig csak az kíváncsi, aki ott volt. Az is csak annyira, hogy szereti a nevét nyomtatva látni. Szó ami szó, sokan voltak. Kétszáz K. bevételhez sok ember kell. Különben összesen csak három „sleppet” gázoltunk le, és már 11 órakor az első négyest táncoltuk. Az első négyest, mely alatt az ifjak suttogva beszélnek a fülledt levegőről és ostoba viceken törlik a fejüket. Az első négyest, mely csodás hatalmával aranyzással köti össze a szíveket s mint egy korcsmai verekedés — csárdással végződik.

Édes jó Anyám! Levelem végén vagyok. Szerettem volna még leírni a fehér-asztal mellől elhangzott vád- és véd-beszédeket, az olcsó életbiztosításokat a szellemesség kötlelevelével obligó nélkül, a pénzért kiszolgáltatót sülték ellenében traktált sületlenséget — de erre már időm nincsen. Egyet azonban elhallgatni nem tudok. A második négyes alatt történt. Egy hölgy kéri a vele táncoló ifjut (szórol-szóra):

„Ön is szokott bálba járni? Igazán nem is tudtam.”

„Pardon, Nagysám, a bálba járás nem szokás, hanem társadalmi kényszer!”

„Nem értem.”

„Pedig igen egyszerű: nekünk ifjaknak bálba kell járnunk, hogy a hölgyeknek legyen táncosuk!”

„Ei éhonté!”

Kezeit csókolja szerető

Fis.

H I R E K

— **Márcziusi ünneplések.** Városunk három olvasóköre ünnepelte meg méltó lelkesedéssel dicső szabadságharcunk évforduló napját, nevezetesen a nagy nap előestéjén, márczius 14-én a „Barcsi Iparosok Olvasóköre”, s a „Barcsi Olvasóköre” s 15-én este pedig a „Barcsi Ifjusági Egyesület.”

„A Barcsi Iparosok Olvasóköre” ünnepélye a következőképp folyt le: Az ünnepély előtt Zsolnai Vilmos zenekara játszott hazafias dalokat s utána a közönség, az ünnepély megnyitására a Hymnust énekelte Zsolnai Vilmos zenekara kísérete mellett. Ezután Jeszenszky Dezső szolgabíró lépett az emelvényre s a szabadságharc kezdetéről s lefolyását tartott szépen s hűen megírt felolvasást, mely mélyen lekötötte a közönség figyelmét s tetszésének kitörő tapssal adott kifejezést, Majd Cserényi János szavalta el lelkesítő tüzzel a „Talpra magyar”-t s utána Gujzer István a „Hazáról”, Fleischacker Mariska „Mégis föltanadunk”, Schvemmer Hermin „Nagy idők”, Gayer László „Márcziusi eskü”, Körmenyi Károly

parasztember jött be és elverte mind a hármát. Aztán jöttek a cigányok, és más minden nemzetbeliek. Legutoljára Marcsa.

A csausz eléje járult gyöngéden átfogta, megcsókolta a kezét. Ez az alához tartozott. De aztán egész komoly, alázatos hangon kérdezte:

— Haragszol még szép odalisk?

Marcsának egy percze diadalmos mosoly jelent meg az ajkán, de hamar elmúlt.

— Nem, nem haragszom. Ej, hiszen azért vagyunk alárebán, hogy az igaz . . . hogy megmondhassuk egymásnak szabadon, amit gondolunk.

A csausz, egész este nem mozdult el Marcsa mellől.

— A szultán bizott meg, hogy vigyázzak az odaliskjára, hogy gyaure szemekbe ne tekintsen, mondta tréfásan.

A zenekar egy keringőbe esapott, a török átfogta az ő szép hölgyét és végigtáncolt vele a termen. Egy szép cigánylány, csörgős aranypénzekkel, nevetve pukkedlizett előttük.

— Sip pár, sip pár. Szép odalisk te sem maradsz mindig a szultán hölgye.

Egy nevető kékszemű amor, — (a Marcsa jogász bátyja) összefogta mind a

kettőjüket a karjába.

— Ezek az én édes gyermekeim.

Hymen rózsalánccal fonta őket össze, alig tudtak szabadulni belőle, Marcsa egy rózsát tűzött a keblére.

— Hymen rózsalánccából, — mondta nevetve a csausz, Félitzenkettőkor, pontban, egy fehér ember jött be a terembe. Nagy, prémes, fehér köpenyben, hosszú fehér szakállal.

— Tudjátok-e, ki vagyok én? — sugta a mulatók fülébe. — A tél, a tél, a tél, mondta kísérteties hangon.

— A tél vagyok, — sugta Marcsának is. — A hervadás, elmulás, enyészet, — és tovább suhant.

Marcsa fázósan húzta össze a török sált.

— Hervadás, enyészet, elmulás, — suttogta önkénytelenül, és megborzongott.

Ebben a pillanatban egy csárdás harsant föl, a csausz lekapta a fejről a fátyolt, és vitte táncolni, éjfél volt.

Es mulattak, táncoltak, kacagtak. Minek gondoljanak hervadásra, enyészetre, elmulásra.

— Rossz idea volt a fehér szakállostól, — mondta Marcsa.

Igaza van.

„A nemzethez“ című s végül ifj. Fögler Miklós szavaltak még alkalmi hazafias költeményeket lelkesítő előadással a közönség nagy tetszésére. A szép ünnepély műsora a közönség által a „Szózat“ eléneklésével ért véget, mely után a társaság kitűnő hangulattal jó bor mellett, s cigány mellett még sokáig maradt együtt.

A „Barcsi Olvasókör“ ünnepélye is szép számú közönség jelenléte mellett folyt le a következő műsorról: A közönség a Hymnus eléneklésével nyitotta meg az ünnepélyt s utána dr. Piszár Antal tartott hazafias alkalmi beszédet. A „Talpra magyart“ szavaltta el ezután Heinis Gyula s majd Lewin Samu „Madar fiaihoz“ című Tompa költeményét adta elő nagy tetszés mellett. Végül a közönség a Szózatot énekelte.

„A Barcsi Ifjúsági Egyesület“ márczius 15-én este tartott hazafias ünnepélye, mely Kossuth Lajos arcképének leleplezésével volt egybekötve, szintén nagy közönség jelenléte mellett folyt le a Barcsi Társaskör helyiségében, a következő érdekes műsorról: Először a Barcsi Ifjúsági Egyesület dalárdája énekelte el a Hymnust kellő összhangban s majd Engel Leó lépett a szépen feldíszített emelvényre, melynek közelében Kossuth Lajos, nagy hazánkfia arcképe volt elhelyezve, s általános tetszés mellett mondta el leleplező szép beszédét. Utána Zitter Géza szavaltta el hatásosan Zalár Kossuth kép előtt című költeményét. A dalárda által előadott „Honfidal“ után tartott még lelkesítő szép ünnepi beszédet Horváth Lajos trezováci ev. ref. lelkész, kitűnő szónok ki az Ifjúsági Egyesület fölkérésére jött el már másodízben a márcziusi ünnepi beszéd megtartására. Érdekes pontja volt az ünnepélynek Várady-Ábrányi „Rákóczi Ferencz Rodostón“ című melodramája is, melyet Lewin Samu adott elő Szőnyi Richárdné urnő művészi zongora játék kísérettel mellett. Utána Blau Jakab szavaltta el még Bartók Lajos „Várjátok Petőfit“ című költeményét hatásosan, végül a Szózat eléneklésével az ünnepély véget ért. A műsor végezte után a táncsterembe vonult a fiatalság, míg a társaság másik része pedig asztalokhoz ülve, vig poharazás s kedélyes társalgás mellett élvezte Zsolnai zenekara szép játékait. A társaság nagy része reggelig maradt együtt.

— Csokonya közönsége márcz. 18-án este 6 órakor tartja meg hazafias-ünnepélyét a község ház nagytermében. A programot a helybeli három társaskör kebeléből kiküldött rendező-bizottság állapította meg. E szerint alkalmi felolvasás, ünnepi beszéd tartatik; a dalárda hazafias darabokat énekel; Orbán István, Kis János, Szabó Sándor, Schillinger Vilmos és ifj. Pados József ifjaink pedig szavalni fognak.

— Tanítók gyűlése. A nagyatádbarcsi egyesült járásköri tanító-egylet e hó 28-án d. e. 9 órakor Barcson tartja évi rendes közgyűlését, melynek tárgyai a következők: 1. Elnöki megnyitó. 2. Minta tanítást tart Göndöcs Jenő barcsi tanító. 3. „Közmondások a nevelésben“ tétel felett értekezik Szánthó Péter bolhói tanító. 4. „Praeceptor Germanie“ című értekezést tartja Orbán István csokonyai tanító. 5. Pénztár vizsgálat. 6. Indítványok.

7. Tisztujtítás. Közgyűlés után közebb lesz a Nemsics-féle „Korona“-szállodában.

— Eljegyzés. Ifj. Fischer Jakab Babócsárról eljegyezte Rauch Rózsi kisasszonyt Vizvárról.

— Elégett gyermek. E hó 9-én történt, Kálmánca községhez tartozó Emlék-pusztán, hogy eddig még ismeretlen okból négy baglya széna kigyulladt s porrá égett. A tűznek áldozata lett a baglya tövében játszadozó Rohán Imre 4 éves cselédje is, ki a gyorsan terjedő tűz lángja elől nem bírta elmenekülni így a szerencsétlen fiú tűzben lelte halálát. A hatóság részéről csakhamar megjelent Sárközy György főszolgabíró és dr. Kronberger Adolf járás orvos a hulla szemle megejtése végett. A gyorsan megjelent kálmáncai tűzoltóságnak köszönhető, hogy a tűz tovább terjedése meggátoltatott, s hogy a közeli uradalmi épületek nem estek a tűz martalékául.

— Pusztító betegségek elleni harcban a világ legkiválóbb orvosai egyesülnek. E betegségek legborzasztóbbika az Epilepsia (Nyavalyatörés). E bajban szenvedőknek vigaszul szolgálhat azon értesülésünk, mely szerint egy magyar orvos e betegség ellen új és hatékony gyógyító módszert talált fel, amelylyel már a külföldön is feltűnést keltett. Ez orvos dr. Szabó B. Sándor Bpest, V. Alkotmány-u. 5. készséggel nyújt felvilágosítást mindazoknak, kik gyógyító módszere segítségével e súlyos bajtól szabadulni óhajtanak.

— Kereskedők és dohányárosok figyelmébe. A Nagypénteki Reformatus Társaság 1 koronás sorsjegyei bizományba is kaphatók a társaság irdájában Budapest, IX. Ferencz-körút 36 sz. a. a szokásos elárusítói százalék mellett.

Pancsován és Belgrádban, kiállításokon, díjjal és diszoklevéllel kitüntetett, fajtiszta, óriási,

emdeni ludtörzsek

után nevelt libákra, őszi szállításra előjegyezhetni. Tenyésztőjások már is szállíthatók drbja. rázásmentes csomagolással 2 K. 20 fill.

Révai Samunénál,
Barcstelep.

Üzlet áthelyezés!

Van szerencsém ezennel a nagyérdemű közönségnek becses tudomására hozni, hogy alulírott **agyag-kályha és edény készítő üzletemet** áthelyeztem Barcson országot 137 szám alá, Oberitter Antal kárpitós ur házában, hol minden e szakmába vágó általam készített **agyag-kályhák** többféle színben, ház-díszitmények különböző minőségben u. sz. háztetőre való **görbe cserepek** kétféle mintában, valamint **cserep-edények** és **virg-edények** állandóan és jutányos áron mindenkor kaphatók.

Ugy szintén **kályha átrakásokat** és **javitásokat** is méltányos áron minden időben elfogadok.

A n. é. közönség szives pártfogását kérve,

kiváló tisztelettel

Lovrencsics Ferencz
agyag-kályha és edény-készítő.

Értesítés.

Van szerencsém a nagyérdemű közönség szives tudomására hozni, hogy

üzletemet

f. évi április hó 1-én a **Baumann-féle házba** (volt **Wertheim-féle üzlethelyiségbe**) helyeztem át.

Egyidejűleg alkalmat veszek a n. é. közönséget arról is értesíteni, hogy a beálló **tavaszi időnyre** a legjobb minőségű **magyar és angol szövetek** valamint a legújabb **divatlapok** már megérkeztek s bátor vagyok szives pártfogásukat kérni.

Kifogástalan minőségű **szövetekről, kellékekről s pontos kiszolgálásról** biztosíthatom a n. é. közönséget s ajánlom magamat.

Kiváló tisztelettel!

Steiner János,
uri szabó.

Csúz Köszvény Rheuma

fog- és fejfájás és egyéb meghűlések vagy megrándulásoktól származó tag-szagatás és fájdalmaitól ha szabadulni akar, használja bedörzsölésre az orvosi gyakorlatban e célra legjobban bevált hatóanyagokból összeállított

Universal-Fluidot

(Spir-mentholi aromát comp) mely a gyógynövények illatos és balsamos hatóanyagának szeszes oldata — kiváló kellemes, illatos, üdítő és fájdalomcsillapító bedörzsölőkülszer.

Az Universal-Fluid

hatása újabb és idült bajoknál egyaránt és ott is — a hol már egyéb bedörzsölő szerek eredménytelenül használtattak — gyors és meglepő. 1 deciliter üveg 150 K. 3 üveg postabérmentes. 6 kis próbáüveget 3 K. 12 kis üveg 5 K. postabérmentesen. Egy kis próbáüveget 20 f. bélyeg beküldése mellett bárkinek minden költség nélkül ingyen küld az Universal-Fluid egyedüli készítője:

Skribanek Kálmán

gyógyszertára a „Vörös-kereszthez.”
Temesvár-Erzsébetváros 2.

Tisztelettel értesitem a n. é. közönséget, hogy addigi társamtól, **Lovrencsics Ferencz** urtól különválva, — **Barcsan,** — a **Tárnóczai-utcában 18.** szám alatti üzletemet saját nevem alatt tovább folytatom, hol minden a szakmamba vágó s általam készített tárgyak, u. m. **agyag-kályhák** többféle színben, **házdizitmények** különböző alakban, valamint **görbe cserepek** kétféle minőségben, továbbá **kerti vázák** és **virágállványok, ravátli dizitmények, cserépedények** s több e féle tárgyak állandóan és jutányos áron kaphatók.

Kályha állításokat és javításokat jutányos áron elfogadok

A n. é. közönség szives pártfogását kéri

Petrétei József,

agyag-kályha és edény készítő.

Oh jaj!

megfojt ez az átkozott köhögés!

Köhögés, rekedtség és elnyálkásodás ellen gyors és biztos hatásuak

Egger mellpasztillái

az étvágyat nem rontják és kitünő ízűek.

Doboza 1 korona és 2 korona.

Próbadoboz 50 fillér.

Fő- és szétküldési raktár:

„N Á D O R” gyógyszertár

Budapest VI., Váci-köut 17.

Eljen!

Egger mellpasztilla csakhamar meggyógyított

Kapható:

Bares: **Kohut Sámuel.**
Barcstelep: **Szőnyi Richárd.**
Szigetvár: **Visy Sándor,**
Salamon Jenő gyögytárában.

24—30

CLAYTON & SHUTTLEWORTH
Budapest, Váci-körút 63,
által a legjutányosabb árak mellett ajánlatnak

Locomobil és gőzcséplőgépek,
szalmakazalozók, járgány-cséplőgépek, lóhere-cséplők, tisztító-rosták, konkolyozók, kaszáló- és aratógépek, szénagyűjtők, boronák, sörvetőgépek, Planet je. kapálók, szecskavágók, répvágók, kukorica-morzsolók, darálók, őrlőmalmok, egyetemese acél-ekék, 2- és 3-vasú ekék és minden egyéb gazdasági gépek